

L'obertura, el P.G.O., el bunyol...

i a veure què passa

DES DE «LA VILLA DEL OSO I EL MADROÑO»

Es diu que a Madrid juguen la carta de l'obertura. De democràtics —ho hem sentit moltes vegades— ja ho som, però aviat ho serem més. Els canals de participació ja els teníem, però es veu que ara n'obriran encara més. Els drets i les llibertats cívics ja els disfrutàvem, però ara es parla de garantir més aquests drets i aquestes llibertats. La nostra representativitat sindical —tal com ens deien— era la millor del món, però ara n'hi haurà encara més.

Jo no sé pas on anirem a parar! Tots els extrems són dolents, ja se sap. Els excessos, a la llarga, resulten perjudicials. I aquests excessos d'obertura, de participació, de representativitat... En poques paraules: hem de témer que una sobredosi de llibertat no ens mení de dret al més fúnest llibertinatge, a la més negra disbauxa.

I A CASA QUÈ?

Doncs bé —i ara sense broma—, si baixem de «la Mesa-ta» i mirem cap al Vallès, veurem un poble que s'ha avençat a tot això. Un poble que s'ha avençat als esdeveniments. Un poble que practica l'obertura des de mesos abans que aquesta s'engegués oficialment. No sabeu pas de quin poble parlem? Jo us ho diré. Es tracta de Sta. Eulàlia de Ronsana. Hi va haver canvi de la primera autoritat local i amb la joventut del nou cap de vila va arribar una ventada oberturista. Posem només dos exemples. Va ser fàcil muntar un curset de català amb l'ajuda de l'Ajuntament, cosa que abans era difícil d'imaginar. Per altra banda, es va començar a publicar a la revista local la relació de factures pagades per l'Ajuntament, sense vergonya de treure al sol algun drapet més o menys escandalós. No és que això representi ja una obertura com Déu mana, amb tots els ets i uts, però són bons indicis.

QUI VOL UN BUNYOL?

Si els comentaristes polítics internacionals coneguessin Sta. Eulàlia, dirien que s'observa clarament l'inici de l'obertura total. Optimistes que són alguns! Altres no ho veuen tan clar, però esperen a veure què passa.

Una bona pedra de toc podria ser el problema del Pla General d'Ordenació (en direm P.G.O.). Aviat farà dos anys que se'n va començar a parlar, però es va encallar i ja no n'hem sentit a dir res més. De fet, si esperem una temporada més, potser ens podrem estalviar la feina d'elaborar aquest Pla. Ja no farà falta. Ja no hi haurà res a fer. I podrem oferir als futurs santaeulaliencs un «bunyol» en forma de poble que se'n podran llepar els dits.

Si volem salvar alguna cosa, és necessari aconseguir l'aprova-ció i l'acompliment d'un P.G.O. que respongui als interessos de tot el poble, no a l'interès particular d'uns quants ben situats. I això només és possible amb la **participació real i directa** de tots els santaeulaliencs, amplement informats i sensibilitzats. Perquè ja sabem que hi ha interessos particulars molt forts i aquests interessos sí que seran defensats. Els que els defensen, d'una manera o altre, participaran en les decisions. Contrapesar aquesta pressió, només és possible donant pas a la participació de tot el poble, oferint-li possibilitats.

DE LA «CAPELLETA» A LA PARTICIPACIÓ POPULAR

Si això es dona, podrem parlar una mica més seriosament d'obertura, i si es dona aviat potser encara serem a temps d'aturar la fabricació del bunyol. És clar que no tot s'acaba amb el P.G.O., tot i que és molt decisiu. Però em sembla —ja ho he dit— un bon termòmetre per a mesurar on arriba la febre oberturista.

En tot això hi deu poder jugar un paper important l'Associació de Caps de Família, si aconsegueix promoure la presa de consciència i la participació de la gent. La discussió —i potser resolució— de problemes a nivell de petit grup influent, sense millorar en la comprensió dels problemes i en la intervenció de la majoria, em semblaria un camí ja-ternalista. En canvi, promoure la informació independent i sense embuts, els grups de treball per a estudiar els problemes, les assemblees amples per a discutir-los, etc., deuen ser camins més difícils, però —a la llarga— més profitosos. Aquest tema seria molt més llarg. Però, en resum, tot depèn de l'obertura que tots plegats siguem capaços d'admetre.

J. Sampera

TALLER DE LAMPISTERIA
Y ELECTRICIDAD

Isidro Casals

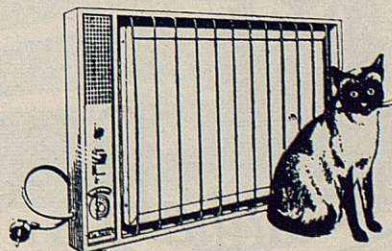
Neveras Lavadoras Cocinas
Objetos regalo Listas de boda

Exposición y venta de toda clase de
aparatos electrodomésticos

El Rieral - Teléfono 45

SANTA EULALIA DE RONSANA

Vendedor oficial de

calefacción
eléctrica

sol-Thermic^{sa}

Como el calor del Sol